

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLV Nr. 10517 Prima ediție Duminică 13 iunie 1976 4 PAGINI — 30 BANI

CALITATEA MUNCII PE FRONTUL MUNCII

INIȚIATIVE ÎN ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ

OȚELARII DE LA HUNEDOARA PROPUN:

„Fiecare echipă să producă, în fiecare schimb, cel puțin două tone de oțel peste plan”

CIMENTIȘTII DE LA BICAZ PROPUN:

„Productivitate orară maximă, cheltuieli minime”

Rezultate și argumente care pledează convingător pentru generalizarea acestor metode și angajamente îndelung verificate

Ideea găsitii unor soluții mobilizatoare în sporirea producției de metal s-a născut mai de mult în secția noastră. Om practic și deosebit de întreprinzător, prim-topitorul Ioan Băncescu a dat ideii un fel concret: „Fiecare echipă să producă în fiecare schimb cel puțin două tone de oțel peste plan”. Și a trecut la treabă. Împreună cu echipa sa, a început să pună în practică ideea-angajament la cupturnul nr. 1. Calculul său era simplu: două tone x 3 echipe (care servesc un cupturn în 24 de ore) x 8 cupitoare = 48 tone oțel peste plan zilnic, producție suplimentară care se putea realiza în sectorul de oțelărie. Pentru aceasta însă era nevoie de muncă multă și ordonată, de o disciplină de fier, care să asigure ritmicitatea optimă îndeplinirii angajamentului anual.

tarea strictă a regimului termic pe fazele șarjei — adică eliminarea staționărilor neprevăzute; pe de altă parte, reducerea pierderilor de metal prin dozarea corespunzătoare a cuptoarelor în funcție directă de sortimentul de oțel planificat, efectuarea lucrului pe șarjă în litera strictă a instrucțiunilor, încet realizarea unor indici calitativi superiori ai produsului să determine creșterea procentului de metal bun la laminare.

Cum am organizat întrecerea? Din capul locului, comitetul sindicatului cu sprijinul direct al organizației de partid și al conducerei secției, a asigurat o țară popularizată a ideii-angajament. Apoi am stabilit forme simple și clare de urmărire a rezultatelor pe schimburi și echipe. Zilnic sînt afișate, la fiecare cupturn, rezultatele

Cornel RAȚIU
mostru oțel, președintele
comitetului sindicatului
de la Oțelăria nr. 2
o Combinatului siderurgic
din Hunedoara

(Continuare în pag. a III-a)

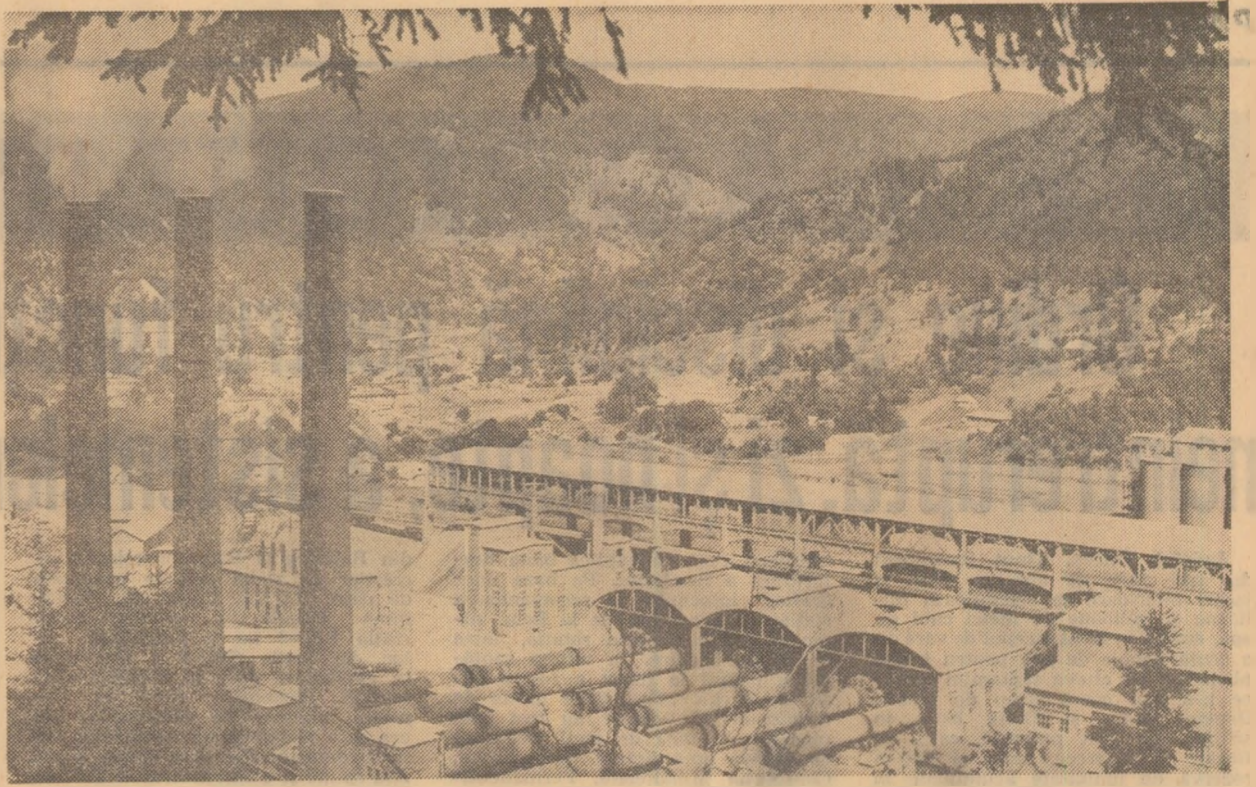
Au trecut aproape 1500 de zile de cînd cimentiiștii din Bicăz au lansat inițiativa-angajament: „Productivitate orară maximă, cheltuieli minime”. Născută din dorința și hotărîrea colectivului nostru de a asigura cantități tot mai mari de materiale de construcții pentru șantierul patriei, această idee, care a pornit din secția mări-ciment, și-a dovedit din plin viabilitatea și eficiența economică cu larg ecou în întinderea colectivului.

Calcululele demonstrează că din momentul lansării și pînă în prezent, pe seama materializării punct cu punct a obiectivelor stabilite, am obținut peste prevederile planului 140 000 tone ciment. Și tot cauzele evidente — faptul că cimentul obținut peste plan este suficient pentru construirea suplimentară a 9200 de apartamente convenționale. Pe de altă parte, așa cum ne-am propus, productivitatea orară medie pe fiecare cupturn de clincher și moară de ciment a crescut simțitor, ajungînd în prezent la 0,700 tone față de 0,400 tone, cit înregistrăm înainte. Iar toate aceste succese s-au dobindit

în condițiile reducerii continue a consumurilor specifice de energie electrică, de combustibil, corpuri de măcinare, piese de schimb și altele. Amintesc că numai la capitolul „energie electrică”, spre exemplu, în perioada care s-a scurs de la lansarea inițiativii am economisit 18 614 000 kWh, adică atît cît este necesar pentru funcționarea neîntreruptă, pe timp de mai bine de o lună și jumătate, a întregului combinat. De asemenea, tot în acest răstimp, le-am ascultat încă din copilărie gîndurile, cîntecule, necazurile și speranțele, minirile la greu și bucuriile aspre la vremea izbinzilor. Revenind aici mereu, pentru că, pentru mine, orice s-ar spune, lumea de aici începe și aici se sfîșie, m-am bucurat împreună cu ei, cînd zidurile noi, făcute cu multă sudoare, cu multă credință și speranță au început să se ridice semn bun în viață, să le înviorare traiul, gesturile și privirile. Dacă ne vom reaminti că prin aceste locuri vîlvătaie lui „1907” au fost printre cele mai purnice din întregul țării, ne vom putea face o idee atît despre condiția materială pe care oamenii de aici au moștenit-o, cît și despre firea lor aprigă, în fața nedreptății, dar ageră, muncitoare, fără să pregete la greu, atunci cînd e vorba să pună temele trainice lucrului folositor pentru toți și pentru unei civilizații materiale de substanță și-au făcut apariția cînd am văzut că în cooperativele lor agricole de producție au început să

Ing. Vasile MANOLACHE
directorul Combinatului de lămpi
și ozbociment Bicăz

(Continuare în pag. a III-a)

Întreprinderea de ciment din Bicăz, sediu al unor valoroase inițiative muncitorești

Foto: S. Cristian

Secretarul general al Partidului Baas Arab Socialist, președintele Republicii Arabe Siriene, Hafez El-Assad, va face o vizită oficială de prietenie în România

La invitația secretarului general al Partidului Comunist Român, președintelui Republicii Socialiste Române, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu, secretarului general al Partidului Baas Arab Socialist, președintelui Republicii Arabe Siriene, Hafez El-Assad, va efectua, împreună cu soția, Anise El-Assad, o vizită oficială de prietenie în Republica Socialistă România, între 20 și 21 iunie 1976.

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

Pe oamenii acestia îi cunoșc. Am semănat împreună cu ei pe cîmpurile de la Gogosari, Putineu, Vișeu, Izvoru, comune așezate din vremuri de demult în mînoasa cîmpie a Burnazului, am secerat cu ei, am săpat cu ei, am dormit cu ei noaptea, sub cerul liber, înfiorat de misterul bolții luminate de strălucirea tainică a galaxiilor și de vilvorirea griului copt, în miezul lui iulie. Am ascultat împreună cu ei glasul de nisip greu al spicilor, cîntecul de nicovală argintată al pitpalacilor, am urmărit împreună cu ei zborul chemător al ciocirilor, care aprind vîzduhul verii cu gîștile lor iluminare de cîntec. Al acestor oameni fiind, le-am ascultat încă din copilărie gîndurile, cîntecule, necazurile și speranțele, minirile la greu și bucuriile aspre la vremea izbinzilor. Revenind aici mereu, pentru că, pentru mine, orice s-ar spune, lumea de aici începe și aici se sfîșie, m-am bucurat împreună cu ei, cînd zidurile noi, făcute cu multă sudoare, cu multă credință și speranță au început să se ridice semn bun în viață, să le înviorare traiul, gesturile și privirile. Dacă ne vom reaminti că prin aceste locuri vîlvătaie lui „1907” au fost printre cele mai purnice din întregul țării, ne vom putea face o idee atît despre condiția materială pe care oamenii de aici au moștenit-o, cît și despre firea lor aprigă, în fața nedreptății, dar ageră, muncitoare, fără să pregete la greu, atunci cînd e vorba să pună temele trainice lucrului folositor pentru toți și pentru unei civilizații materiale de substanță și-au făcut apariția cînd am văzut că în cooperativele lor agricole de producție au început să

obțină unele dintre cele mai frumoase rezultate. Că au început să crească precum și face simțită prezența bunul gust al mestecilor, culorile stridente, care să atragă atenția, fiind folosite uneori cu prea multă insistență. Dar o civilizație nouă a forțelor și a culturii determinată de o nouă stare materială de dată, cu atît mai mult grija pentru păstrarea unei frumoase tradiții de echilibru.

Si unde, de ce să nu spunem, parecî nu todeauna își face simțită prezența bunul gust al mestecilor, culorile stridente, care să atragă atenția, fiind folosite uneori cu prea multă insistență. Dar o civilizație nouă a forțelor și a culturii determinată de o nouă stare materială de dată, cu atît mai mult grija pentru păstrarea unei frumoase tradiții de echilibru.

și în concordanță cu marile cicluri ale naturii. Se muncea primăvara, se munca vara și toamna, se aștepta luni întregi de iarnă, cu povești spuse la gura sobei, lingă o cană cu vin roșu, împărțită cu prietenii. Omul nu grăbea planta, iar planta nu-l grăbea pe om. Și, privind sentimental lucrurile, viața părea calmă, lipsită de convulsii. Că lucrurile nu stăteau așa o dovadă faptul că pămîntul bun și mînos din această adevărată cîmpie a soarelui nu dădea totuși omului cît ar fi putut da, că viața acestuia nu era cea pe care el însuși o dorea. Nu le-a fost ușor deci, acestor oameni obișnuți cu asemenea ritmuri tradiționale ca, într-un timp extrem de scurt, judecînd în perspectiva istorică, să se adapteze ritmurilor noi, ale unei agriculturii cu trăsături din ce în ce mai accentuate industriale, în care timpul, anul, luna, ziua, orele chiar, capătă valori cu totul noi.

OAMENI ÎN CÎMPIA SOARELUI

reportaj de Petre GHELMEZ

Știu bine care erau ritmurile vieții aici. Milenare

și măsură, ducerea ei mai departe, în noile condiții, net superioare nu poate fi decît binevenită din partea celor care au în sarcina lor astfel de preocupări.

Mutațiile care m-au impresionat cel mai mult însă, la oamenii de aici, obișnuți cu țaria deosebită din partea celor care au în sarcina lor astfel de preocupări. Mutațiile care m-au impresionat cel mai mult însă, la oamenii de aici, obișnuți cu țaria deosebită din partea celor care au în sarcina lor astfel de preocupări.

(Continuare în pag. a II-a)

24 de ore din 24

Atît în nopțile tot mai scurte ale sezonului cald, cît și în lungile nopți de iarnă, cînd cetățenii patriei se odihnesc, muncesc sau meditează și știu cu toții că odihna, munca și visele lor au un scut de veghe fermă și neîntreruptă. Neîntreruptă pentru că, de fapt, miliția este a cărei zi o sărbătorim astăzi — prin prezența ei la datorie, unește zilele și nopțile pe un cadru de timp care cuprinde 24 de ore din 24. Respectarea și aplicarea întocmai a legilor vieții cetățenilor, a avutului obțes și personal, a liniștii și ordinii publice este sarcina de onoare pe care partidul și statul socialist au încredințat-o organelor de miliție. Fiește că legile au riguroasă și severitatea lor. Latinescul „Lex lex” este legea care durează, e legea care sună cu depunerea actualității și asigură, desigur, în conținutul altor filozofici, Legile noastre se știe, au un profund caracter umanist, larg democratic, conform principiilor de etică și echitate statornicite în viața noastră socialistă.

lui în uniformă albăstră.

„În lumina limpede a amiezii, în Ploiești, orașul petroliferilor, plutonierul Nicolae Cosmescu din formațiunea de circulație, își făcea obișnuitul rond pe axul bulevardului Republicii. Dar în executarea misiunii, militanul este atent nu numai la acțiunile de specialitate, ci ochiul său de Argus este îndreptat și spre alte aspecte ale realității inconjurătoare. Așa că, auzind o detunătură neobișnuită și văzînd o coloană de fum ridicîndu-se într-un cartier din apropiere, plutonierul Cosmescu s-a deplasat repede la fața locului. De la balconul clădirii cuprinse de flăcări, o fetiță se căznea să ferească.

Plutonierul a urcat repede scara de serviciu și, forțînd ușa, a izbucnit să salveze de la moarte un copil de șase ani și o bătrînă de 78 de ani. Coborîndu-i în stradă, plutonierul a observat la o fereastră o altă fetiță speriată. A înfruntat din nou primejdia flăcărilor, salvînd-o și pe ea. Au sosit urgent și pompierii, stingînd incendiul, comandantul acestora felicitîndu-l din inimă pe curajosul subofiter de miliție.

„Să poposim acum, seara, în cîmpia Telemannului, în plin grînar al patriei. O școală nouă și bine utilită, ca toate școlile, avea în casierie suma de 15 500 lei, un picuș și halate pentru laboratoare... Dar să lășăm să vorbească scrisoarea trimisă Ministerului de Interne de către direcțiunea școlii. „Tovarășe ministru, conducerea școlii generale Bujoreni, județul Telemann, vă informează că în ziua de 13 aprilie a.c. a luat cunoștință de spargerea localului școlii. Pe această cale conducerea școlii aude multe mulțumiri organelor de miliție, educate de partid, pentru promptitudinea cu care au acționat, izbutind să

AL. ANDRITOIU
N. ȘTEFANESCU

Tineri muncitori, într-o întreprindere tînăra — „Electrocontact” Botoșani

ÎN ZIARUL DE AZI:

Rubricile noastre: OPINIA PUBLICĂ ȘI CONDUITA CIVICĂ; OMUL ȘI VIAȚA RATIONALĂ; DIN INSTANTĂ ÎN FATA OPINIEI PUBLICE; FAPTUL DIVERS; SPORT; DIN ȚĂRILE SOCIALISTE; DE PREȚUTINDENI

În teatre, climat civic; pe scene, spectacole cu mesaj civic

Așa cum se arată cu deosebire pregnantă în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul educației „litice și al culturii socialiste, autenticii oameni de cultură, în diferite momente ale istoriei noastre, s-au afirmat și s-au unit în punctul același înalte constanțe a misiunii sociale pe care o aveau de îndeplinit, prin aceeași vibrație de adînc patriotice, prin firul același vieții de cultură și artă, dublate de civism constructiv. Nu întîmplător unul din cei mai de seamă cărturari ai noștri, Tudor Vianu, considera drept schizoidă spiritulă atitudinea estetizantă sau o sentența artistului de la solicitările sociale.

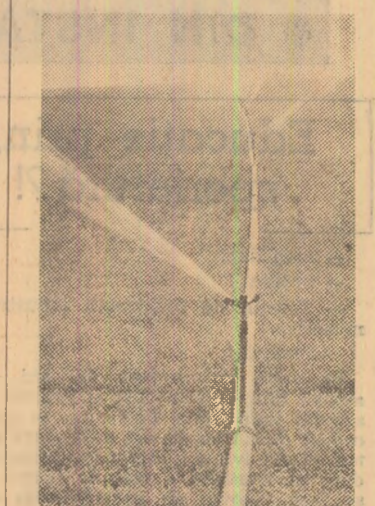
Sub ochii noștri, în țară au avut loc, în citiva ani, timp înfîm pe scara istoriei, cele mai profunde schimbări structurale cunoscută vreedată, care stînesc, în chip firesc, umirarea lumii și sentimentele noastre de aloasă cinstire pentru inițiatorul și făuritorul acestor transformări revoluționare, pentru partidul nostru comunist, pe care îlustrul său secretar general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îl definește cu atîta limpezime ca fiind: „...nucleul în jurul căruia gravitează întreaga societate și de la care radiază energia și lumina ce pun în mișcare și asigură funcționarea întregului angrenaj al orînduirii socialiste”. În acest amplu angrenaj, arta, ocupînd un loc însemnat, beneficiază de grija permanentă și de îndrumările înțelepte ale conducătorilor de partid, ale tovarășilor socialiste a reverberat puternic în conștiințele noastre, stimulîndu-ne creația. Ne sînt scumpe ideile înalte ale oamenilor de teatru, ale regizorilor ce au luptat pentru afirmarea teatrului românesc, cu credința fierbinte în valorile socialiste a reverberat puternic în conștiințele noastre, stimulîndu-ne creația.

Cultura socialistă și educația politică — într-o unitate inseparabilă

lui Nicolae Ceaușescu personal, îndrumări care ne ajută să stabilim raportul exact dintre arta noastră și „izvorul” generos al vieții — realitatea noastră, ne lărgesc orizontul înțelegerii problemelor și adevărilor majore ale lumii de azi, ne învață să racordăm activitatea noastră cu interesele vitale ale națiunii române, cu idealul de progres neîntrerupt al societății și al umanității socialiste, cu idealul păcii, solidarității și colaborării internaționale. Îndemnul repetat recent de a sorbi apă limpede, răcoitoare și vegetic vie a izvoarelor patriei

scenografi a reușit în creațiile cele mai de seamă să ridice teatrul contemporan românesc pe trepte artistice și etice superioare. Și au greșit, am greșit, atunci cînd energia și talentul s-au despărțit de înțelepciune... Desigur, nu sînt singurul din cei care au simțit bucuria de a-și închina toată puterea de muncă descoperirii și valorificării scenei a piesei originale, fie că au fost piese pentru copii sau tineret. Și dacă am nesatisfacția că nu toate cele câteva zeci de spectacole cu piese originale au constituit și tot a-

LA ZI ÎN AGRICULTURĂ

Ordine și disciplină pentru funcționarea neîntreruptă, zi și noapte, a sistemelor de irigații

Ion COJAR

IN PAGINA A II-A

